oſcula abhorrebat ⁊ caput cum in
dignatione vertēs vultū eiꝰ vngu
lis laniabat et mr̄i ꝯſonas voces
dabat. q̄i diceret Et ego xp̄anꝰ ſū
Tandē tam diu reluctās preſidez
in ſcapulis momordit. Tunc p̄ſes
indignatꝰ et dolore cruciatꝰ pueꝝ
ab alto p̄cipitauit per gradꝰ ita vt
tribunali tenellū cerebrū adhererz
Julita vero filiū ad regnū p̄ceſſiſ
ſe videns. leta gracias deo reddi
dit Tunc iulita iuſſa eſt excoriari ⁊
buliente pice ꝑfundi et demū capi
te trūcari In quadā aūt legenda
inuenit̄ ꝙ quiricꝰ tyrannū blandiē
tē eque vt minātez ꝑuipēdēs xp̄ia
nū ſe eſſe ꝯfitebat̄. ſm̄ quidez tēpꝰ
elinguis infantulꝰ. ſed in eo loque
bat̄ ſp̄ūſſanctꝰ Quē cū preſes inter
rogaret q̄s eū docuiſſet reſpōdit.
Tuā o preſes miror inſipientiaz q̄
in me tantillā cernēs etatulaz. nec
dū tp̄is circulo trimam. ꝑcūctaris
q̄s me diuinā docuerit ſapientiam
Qui dū cederet̄ clamabat Xp̄ianꝰ
ſū Et quociēs hoc clamabat. toci
ens vires int̄ tormenta recipiebat
Preſes aūt matrē cū puēo mēbra
tim ſcindi fecit et eorū mēbra ne a
xp̄ianis ſepelient̄ diſꝑgi iuſſit Sed
tn̄ ab angelo ſūt collecta et nocte
a xp̄ianis ſepulta Horꝝ corꝑa tp̄e
ꝯſtātini magni cū pax eccleſie red
dita eſſet ab vna ancilla q̄ adhuc
ſuperat reuelātur. et in deuotione
magna ab omni populo habent̄.
Paſſi ſunt aūt circa annos domi
ni. cccxxx. ſub Alexandro.

¶ De ſancta marina.

Marina ꝟgo vnica erat pr̄i
ſuo Cū aūt [illegible] quodā
monaſteriū intraſſet mutauit habi
tū filie ſue vt femina. ſꝫ maſculꝰ vide
ret Rogauitqꝫ abbatē et fratres
vt filiū eius vnicū reciperēt Qui eiꝰ
p̄cibꝰ annuētes in monachū eſt re
ceptꝰ. ⁊ frater marinꝰ ab omnibus
appellatꝰ Cepit aūt r̄ligioſe valde
viuere et valde obediēs eſſe. Cum
autē eſſet. xxvij. annoꝝ. et pater eiꝰ
ſe morti appropinquare ſentiret. fi
liam ſuaz vocauit et ip̄am in bono
ꝓpoſito ꝯfirmās precepit ne aliq̄n
alicui reuelarz ꝙ mulier eſſet Ibat
igit̄ frequenter cum plauſtro et bo
bus ⁊ ligna monaſterio deferebat
Cōſueuerat āt hoſpitari in domo
cuiuſdā viri cuiꝰ filia cū de quodā
milite ꝯcepiſſet. interrogata mari
nū monachū ſe violaſſe aſſeruit. in
terrogatꝰ marinꝰ cur tantū flagiti
um ꝑpetraſſet peccaſſe fatet̄ et ve
niā precat̄ Statiqꝫ de monaſterio
eiectꝰ ad hoſtiū monaſterij manſit
et tribꝰ annis ibidē ꝑmanens buc
cella panis ſuſtentabat̄. poſtmodū
filiꝰ ablactatꝰ abbati mittit̄ et ma
rino educādꝰ tradit̄ et cū eo ibidē
ꝑ duos annos iterū ꝯmorat̄ Dia
aūt in maxima paciētia recipiebat
et in oībus deo gracias referebat
Tandē eius humilitatis et pacien
tie fratres miſerti eū in monaſteri
um recipiunt et queqꝫ officia vilio
ra ſibi iniūgunt Ipe aūt omnia hi
lariter ſuſcipiebat et cūcta pacient̄
et deuote agebat Tandē in bonis
oꝑibꝰ vitā ducēs migrauit ad dn̄z
Cū āt corpꝰ eiꝰ leuarēt ⁊ i vili loco
ſepelire diſponerēt. recipiētes muli
erē ip̄m eſſe viderūt Stupefci oīs
⁊ timorē ꝑteriti. ſe in dei famulā plu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rimū deliquiſſe fatent̄ Currūt oēs
ad tam grande ſpectaculū et veni
am poſtulabant ignorātie et deli/
cti Corpus igit̄ in eccleſia honori
fice poſuerūt Illa aūt que famulā
dei infamauēat a demone arripit̄
et ſcelus ſuū ꝯfitēs et ad ſepulcrū
ꝟginis veniēs liberat̄ Ad cui⁹ tu
mulū populi vndiq̄ꝫ ꝯfluūt et mul
ta miracula fiunt Obijt autez .xiij
calendas Iulij.

De nominibus

GEruaſius dicit̄ a gera qđ
eſt ſacrū ⁊ vas. vel a geua
qđ eſt incolat⁹ ⁊ ſyor puu
lus quaſi ſacer ꝑ vite meritū. vas
ꝑ ꝟtutū receptaculū. peregrin⁹ per
mūdi cōtemptū. paruulus ꝑ ſui de
ſpectum Prothaſius a ꝓthos qđ
eſt ꝑmū et ſyon deus ſiue din⁹. vel
a ꝓcul et ſtaſis qđ ē poſitio quaſi
ꝑmus ꝑ dignitatē. din⁹ ꝑ dilectio/
nē. ꝓcul poſitus a mūdi affectiōe.
Hoꝝ paſſionē Ambroſius in libel
lo ad eoꝝ caput poſito ſcriptam
reꝑperit.

De ſanctis Geruaſio et Prothaſio

GEruaſius et Prothaſi⁹ ge
mini frēs filij fuerūt ſancti
vitalis et btē valerie. Qui
oīa ſua paupib⁹ erogantes mane
bant cū ſancto Nazario. qui apud
hebredunū oratoriū ꝯſtruebāt. et
eis Celſus puer lapides porrige/
bat Qui vero Nazariū iam celſum
habuiſſe narrat̄ forte per anticipa
tionem accipitur cū longe poſt eū
ſibi fuiſſe oblatū. ex hiſtoria Naza
rij colligatur Cū autē omnes ad
Neronē impatorē deducerent̄ ſeq̄
bat̄ eos eiulans puer Celſus quē
cū vnus militum alapis cederet et
cedentez Nazarius increparz. ira
ti milites nazariū calcib⁹ ceciderīt
et ipm̄ cū alijs incarcere recluſerūt
⁊ poſtmodū in mare ꝑcipitauerūt
Sed tandem Geruaſiū et Prota
ſium mediolanū duxerūt Nazari⁹
ꝟo miraculoſe liberatus mediola
nū venit Eo q̊ꝫ tpe ſupueniēte co/
mite Aſtaſio qui ꝯtra Marcoman
nos ꝓficiſcebat̄ ad bellū. deoꝝum
occultores ei occurrerunt aſſeren
tes ꝙ dij ſibi reſpondere ꝯtemne
rent niſi ꝑus Geruaſius ⁊ protha
ſius immolarent Continuo igitur
tenent̄ et vt ſacrificent inuitantur.
Cui cum Geruaſius omīa ydola
ſurda et muta eſſe diceret ⁊ ipē ab
omīpotenti deo victoriā habē do
ceret. iratus comes tā diu eū plū/
batis cedi iuſſit q̄ꝫ diu ſpiritū exa/
laret Deinde ꝓthaſiū accerſiri iuſ
ſit. eiq̄ꝫ dixit Miſer. vel tu viuere ſtu
de ⁊ noli cū fratre tuo mala morte
perire Cui ꝓthaſius Quis eſt mi
ſer? Ego qui te non timeo. aut qui
me timere probaris? Cui Aſtaſius
Ego te miſer hō quō timeo? Cui
ꝓthaſi⁹ In hoc me times ꝙ a me
ledi ꝓbaris ſi nō ſacrificauēo dijs
tuis Si eni te ledi a me nequaq̄ꝫ ti
meres nunq̄ꝫ ad ſacrificia ydoloꝝ
meipm̄ ꝯpelleres Tūc eni comes
in aculeū ſuſpendi ꝑcepit Cui pro
thaſi⁹ Nō tibi comes iraſcoꝛ quo
niā cecos tui oculos cordis accen
do. q̄n poti⁹ tui miſereoꝛ. qꝛ neſcis